

Uforsømt turde det endelig være her at gjen- tage Bemærkningerne om de større Straffe, der kunne ramme de Enkelte, der maatte gjøre sig skyldige eller meddeeltagige i Volds-handlinger, der i og for sig, efter deres almindelige Bestaafenhed, høre under en strengere Straffebestemmelse.

Til de ovenfor omhandlede Bestemmelser om Opsættighed imod den offentlige Myndighed slutter sig i Udkastet §§ 101—103, angaaende nogle Tilfælde, hvor der vel vises en vis Trods eller Mangel paa Respekt for Dvrighedsmyndigheden, men uden at den fremtræder som directe rettet mod bestemte Hænder af samme. Straffen for disse Forseelser — at borttage eller bestadige Dvrigheds-Bejendtgjørelser (jfr. den norske Straffelovs Kap. 10 § 24), at aftage eller bestadige de af en offentlig Myndighed i Embedsmedfør bragte Segl eller Mærker (s. L. Kap. 10 § 20), uberettiget at tilegne sig en offentlig Embedsmyndighed eller deslige — vil formeentlig passende kunne fastsættes til Bøder eller Fængsel, for den sidstnævnte Forseelse dog vel rettest indskrænket til simpelt Fængsel indtil 1 Aar. Men iøvrigt er det en Selvfølge, som ogsaa antydet i §§ 102 og 103, at der ikke under saadan Forseelse maa skjule sig eller derved tilsigtes, nogen anden større Forbrydelse, s. Ex. Svig eller Tilvendelse af ulovlig Fordeel. En Forudsætning for Anvendelsen af § 103 er det derhos, at den Paagjældende tiltager sig en Myndighed, som han slet ikke har, ved t. Ex. at give sig ud for eller gerere sig som Embedsmand, hvorimod der naturligviis ikke sigtes til en Overskridelse i Realiteten i det enkelte Tilfælde af den Embedsmyndighed, som Nogen maatte være i Besiddelse af, hvilket Forhold vil være at bedømme efter Reglerne angaaende Forbrydelser i Embedsforhold.

I Udkastets §§ 104—106 omhandles dernæst de Forbrydelser, som bestaae i Krænkelser af de af Statsmagten til Retsfikkerhedens Haandhævelse trufne Foranstaltninger eller i en Modarbejden af Statens Virksomhed i den Retning, ved at befrie Fanger; hjælpe dem eller forfulgte Forbrydere til at undvige, hindre Forbrydelsers Opdagelse eller, forsaavidt de Paagjældende selv ere Fanger, at indgaae Føring

med Andre om at undvige. Med Hensyn til § 104 bemærkes, at der formeentlig er Grund til at skjelne imellem Befrielse af en Person, der ikkun er paagreben eller anholdt, uden at han endnu er berøvet sin Frihed ifølge Dom eller Kjendelse, og en Befrielse af en virkelig Fange, hvad enten den forøvrigt skeer ved at hjælpe ham ud af Fængslet eller ved at udrive ham af Dvrighedens eller Rettens Magt eller Varetægt paa Tiber, hvor han undtagelsesviis ikke er i Fængslet, t. Ex. medens han staaer for Retten, føres derhen eller transporteres til Fængslet, eller naar Straffen over en dømt Forbryder skal fuldbyrdes, jfr. den norske Straffelovs Kap. 10 § 14. Ved det i Begyndelsen af Paragraphen brugte Udtryk „en Fange“ betegnes i Dvereenstemmelse hermed saavel Varetægts- og Straffanger som Gjældsarrestanter; med Hensyn til hvilke sidste man ikke har fundet Anledning til, saaledes som den nævnte Lovs Kap. 10 § 17, at give nogen særlig Bestemmelse, naar Straffen, paa den i Udkastets § 104 1ste Stykke foreslaaede Maade, sættes saaledes, at den kan gaae ned til den laveste Grad af Fængselsstraffen. Under denne Grænse bør Straffen formeentlig ikke nedsettes, naar det er en Fange, der befries ud af Dvrighedens eller Rettens Magt, selv om der iøvrigt i Befrierens Forhold til Fangen som Egtfælle eller nær Slægtning maatte indeholdes særdeles formildende Omstændigheder, da under den anførte Forudsætning dog altid en ikke ringe Krænkelser finder Sted af den offentlige Myndighed og sammes Virksomhed til Retsfikkerhedens Haandhævelse. Paa den anden Side maa der sættes en meget alvorlig Straf for Befrielsen af en Fange, naar derved anvendes Vold eller Trusfel om Vold mod Bevogterne, eller naar Befrieren har forshnet Fangen med Redskaber til at iværksætte sin Undvigelse ved Anvendelse af saadan, og Straffen bør i saadant Tilfælde, under iøvrigt skjærpjende Omstændigheder, formeentlig kunne stige til flere Aars Strafarbejde, idet der dog ikke synes at burde kunne anvendes Tugthusarbejde, — selvfølgelig under den almindelige Forudsætning, at der ikke er begaaet nogen anden Forbrydelse eller navnlig anvendt en saadan Vold, at derved i og for sig en strengere Straf maatte